

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB10

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB10", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb10-txt-shoot-id400e3f74-767d-4635-8d2d-4c0ea0f9adcd.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB.

NB.

NB.

» *En Cyclus ethisk-religieuse Smaa-Afh.*« har, naar det om Adler udelades (og det maa ubetinget udelades, thi at komme i Berøring med ham er altfor galt, og desuden er det dog maaskee ogsaa ubilligt at behandle en Medlevende saaledes blot psykologisk) den Feil, at hvad der (og oprindeligt var det jo ogsaa saaledes) som Partier i en heel Undersøgelse ikke drager Opmærksomheden paa sig, nu vil drage altfor stærkt Opmærksomheden paa sig og derved paa mig. N° 3 som er et senere Arbeide gjælder det Samme om, hvorvel det er oprindeligt et selvstændigt Arbeide.

Men skal foruden det om Adler, N° 2 og 3 gaae ud, saa bliver *en Cyclus* slet ikke til at udgive.

Dertil kommer at der bør accentueres lidt i Retning af andet Oplag af *Enten - Eller*. Altsaa enten som jeg tidligst havde tænkt mig, en Quart med hele den sidste Productivitet eller kun en lille bitte Smule, men vel at mærke en correct Modsætning til *Enten - Eller*. Dertil er 3 *Noter til min Forf: V.* som beregnede, og det tiltaler mig fortræffeligt.

Naar jeg nu slet ikke gjør Noget for directe (det vil være ved at udgive » *Synspunktet for min Forf. V*) ell. dog indirecte telegrapherende (ved at udgive *en Cyclus* o: s: v) for at sikkre Total-Opfattelsen af min hele Forf: Virksomhed: hvad saa? Saa vil Dommen om min Forf: Virksomhed totalt slet ikke blive til; thi at søge et Total-Anlæg i dette Hele, har Ingen Tro nok paa den, ell. Tid og Duelighed [til]. Dommen vil altsaa blive at jeg saadan har forandret mig lidt i Aarene.

Saaledes vil det blive. Det er for mig det Veemodige. Jeg veed da i mit Inderste, at det har et noget andet Sammenhæng, at der (og især da ved Styrelsens Bistand) er en Totalitet i det Hele, og sandeligen noget Andet at sige derom end dette Fattige, at Forf. saadan blev forandret.

Dette beholder jeg saa skiult i mit Inderste, hvor jeg tillige ogsaa har Modsætning: i hvilken Forstand jeg blev mere skyldig end andre Mennesker.

Disse Proportioner tiltale mig saa ganske. Det er min Sjel imod paa nogen Maade at blive anseet pathetisk for ell. at fremstille mig selv som det Overordentlige.

Dette tiltaler mig saa ganske. Det bedste Incognito jeg saa nu kan vælge er ganske simplement at gaae over i en Embedsbestilling.

Det Fangende ved Productivitetens Totalitet (at den er æsthetisk – og saa religieus) vil blive ganske svagt antydet ved de 3 *Noter*. Og forresten naar Noget skal virke fangende, saa er det jo dog urigtigt, at forklare hvori det stikker. En Fisker vilde jo dog ikke til Fiskene om Lokkemaden sige: dette er Lokkemad. Og endeligen selv om alt Andet var i Orden betræffende at meddele Noget om Totaliteten: jeg kan dog heller ikke faae det accentueret nok, at Styrelsen er egl. den dirigerende Magt, og at jeg paa saa mange Maader først forstaaer bag efter.

Dette er skrevet Fastelavns-Mandag. Ifior paa den Dag besluttede jeg, at udgive *christelige Taler*, iaar tiltaler lige det Modsatte mig.

Jeg ønsker at bringe et Øieblik Mildhed og Venlighed ind i mit hele Forhold. Bedre troer jeg ikke det kan naaes end ved andet Oplag af *Enten – Eller* og saa de 3 *Noter*. I det Øieblik hvor jeg dog tænker mig at bryde af, at begynde en Polemik, som jeg dog ikke vil indlade mig paa at svare i, en Polemik (som er uundgaaelig i Anledning af N° 1 og N° 2 i en *Cyclus*): er ogsaa besynderligt.

Lad det fra min Side være mildt: vil man have Strid, sandeligen bag ved er jeg vel væbnet.

#